

אציל השחקנים בתפקיד הנאצי שבנאצים

הדמייון מקפיא את הדם: אותן הפנים הנפולות, אותן כתפיים רפות: מבט פאנאטי כעניינים מזרקנות, שפתיים צרות וקפוצות. כשצדף לורד לורנס אוליבייה על בימת ההסרטה של אוזוי הבר - 2 בברלין, לפני כחודשיים, עצרו כל חברי השחקנים את נשימתם, ואנשי הצוות היו המומים - הסייט ההיטלרי קם והתחדש במוחשיות מפלצתית, והעובדה שכלא שפאנדראו, המכיל את האסיר המבודד ביותר בעולם, היה קרוב אליהם רק כמה מאות מטרים, הגבירה את הזוועה. אין ספק, גם צופי הסרט צפויים להלם: הדמייון בין ורדולף הס, מי שהיה מיישנה לארולף היטלר, למי שמעצב אותו על הכר, סיר לורנס אוליבייה, גדול, מה שנורא עוד יותר היא הרצינות שבה מתייחס אוליבייה לעבודתו על הדמות, רצינות שאיפיינה מאז ומעולם את מיקצועיותו העילאית של האציל בשחקנים. אלא שהפעם הוא לא ציידהנאצים, שמעון ויזנטאל, שאותו גילם בנערים מברזיל כי אם, להיפך, הנאצי שבנאצים. אם כי גילם גם בעבר נאצי אחר לפחות, רופא השיניים הסאדיסטי באיש המאראתון הרייכס לרודולף הס, שהיום הוא בן 91. יש

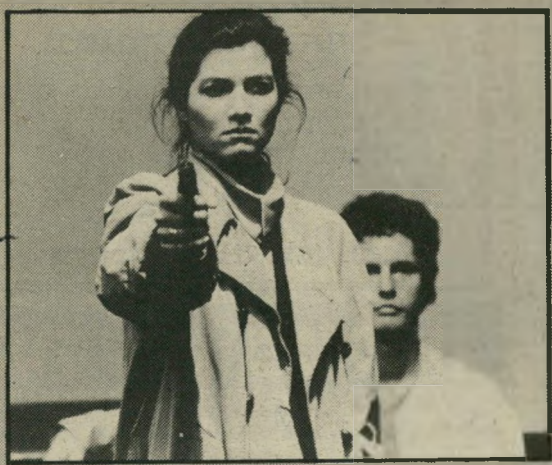
עכברוש הגיטו והירוקים

אין זמן לדמעות - מישפט באכמאייר (פאר תל-אביב, גר-מניה) - אם יש מסר רלוואנטי לסרט, הרי הוא קשור דווקא לתנועת הירוקים. שאת מישלחתה קיבלה ישראל בשבוע שעבר בצורה אינפנטילית והיסטרית בלשון המעטה, מה פתאום?

כי במאי הסרט, השחקן הפאסבינדי הקבוע, נגע בסקרנות מוליטית דוגמת רבו, שחזר וטען, כי הוא מנסה לשחזר את ההיסטוריה של גרמניה כדי להבין למה הוא מתעב את מיש-טרה הייס.

הרקע העובדתי (אנה באכמאייר ירתה להורג ברצח בתה, בתוך כותלי בית-המישפט ולעניי השופטים בשנת 1981 ושחררה מן הכלא לפני שבועות ספורים) עניין אותו רק כסימפטום חברתי. מכאן גם שם הסרט: אין זמן לדמעות. הגיבורה שלו, מארי סלבאך, אינה אם אוהבת העושה צדק מוסלמי בנוסח, עין תחת זין' לסוטה-המין שחנק את בתה. היא, המגדירה עצמה, עכברוש גיטו', היא התוצר החברתי המדוכא בגרמניה החדשה. בת לאב במדים שלא הכירה ולאם זנונית, גדלה באשפתות, כדי לעמוד על רגליה מפקה אותן לפרנסתה ולמען ילדתה החליטה לזחול החוצה מן הרפס. לשם כך היה עליה להימסר משותפה, אבי בתה, שכיתר הגברים שהכירה, הפך לטפיל על צווארה.

יש משהו רקוב בתחושת-הצדק של גרמניה, השופט במישפט-הרצח אינו אלא אותו השופט האחראי לשחררו בשעתו של המושע שכבר ביצע עבירות-מין בעבר והמישפט

סלבאך (מרי קולבין) - לא, עין תחת זין'

מאיים להפוך את האם מתובעת לנתבעת, דבר שהוא עלבון להיגיון ומניע מדרבן לזעם ולתיסכול שכבר קיימים במדורה הפמיניסטי שניצתה בה. בזיכרון עולים כמה מוטיבים מן-סרטים ביחס למיבנה השוביניסטי הגברי של החברה הגרמנית והאשויות המופקפקים של מערכת השיטור והמישפט שלה, וכן כמה הפגנות על עיכוב אינסופי של מישפטים וטיוח עדויות במישפטה. על רקע זה אפשר לראות את הסרט כמחאה פמיניסטית וחברתית קודרת כשם שהירוקים הם תנועה מהפכנית לא הומוגנית, תנועת מחאה, עם כל מה שניגוד ממנה.

- המישיאה הפתעה נעימה - ארבעת הסרטים המצטיינים הם בדיוק סרטי השנה של העולם הזה ואלה הם כל עשרה הסרטים. לפי דירוגם: 1. זליג וודי אלן; 2. העדר ואילמו גנאי; 3. נאראימה ויזה'אימורה; 4. פאני ואלכי סנדר ואינגר ברנדי; 5. פאריס-טכסאס ויום וונדרס; 6. תמונה מישפחתית (ליקוני ויסקונטי); 7. שובו של מארטן גר ודיאל וינייה; 8. מסיבת נישואין (בז'יסטופ זאנסי); 9. מאחורי הסורגים ואורי ברביט; 10. בחובות לוחטים ווילטר היל.

לחזור על אותו בירשם עצמו: מלשדנס ומוטלוס הזניקו את הצופים הצעירים לקולנוע כמו כדור-המריץ את הספורטאים הרוסים בתחרויות בינלאומיות, הבא בתור - גופות שמימיים לפי אותו הבירשם: ריקוד אירובי פלוס כמה טיפיות סכס וכמה סנטימטר אהבה. את הכל קושרים במבנה אחת עם סיפור לא מסוכך מדי: מורה לריקוד צעירה ונהמדה חולמת להקים ביתי אולפנא שכולו שלה ובדרך גם מישפחת את

הס (בכלא שפאנדראו) לא יודע על ההסרטה

בוטרה של נהרת כדורגל מושלמת. היא מצליחה במישימה מעל הנדרש בעולם הספורט, כי מנהיג הקבוצה מתאהב בה לחלוטין, מה שלא מתקבל ברוח ספורטיבית עליונה נערתו. זו נוקטת במחד התבולות, העשויות להרחיק אותה מן המיגרנט, את הגופות השמימיים מספקות שתי תגדיות טריות - סינתטיה דייל, הרוקדת כבר מגיל 5 אצל סם פולי, שלא במיקרה הוא הכוריאוגרף של הסרט, ולורה הנרי, המגלמת את המתחרה שלה, פרט כלכלי מעניין: מיקי המוסיקה של הסרט, ג'ון פיטרס ופיטר גובר, היו בעבר אחראים גם להפקת פסקול פלשדנס שנטכר עד עתה ביותר מ-10 מיליון עותקים, צריך להשיב על אפשרות כזאת בעיסקת-ההבילה ב.

תדרוך חובה לראות

תל-אביב: צרות בג'רדן, כרמן, העדר פאריס-טכסאס, מאחורי הסורגים; ירושלים: כרמן, מאחורי הסורגים; חיפה: מאחורי הסורגים;

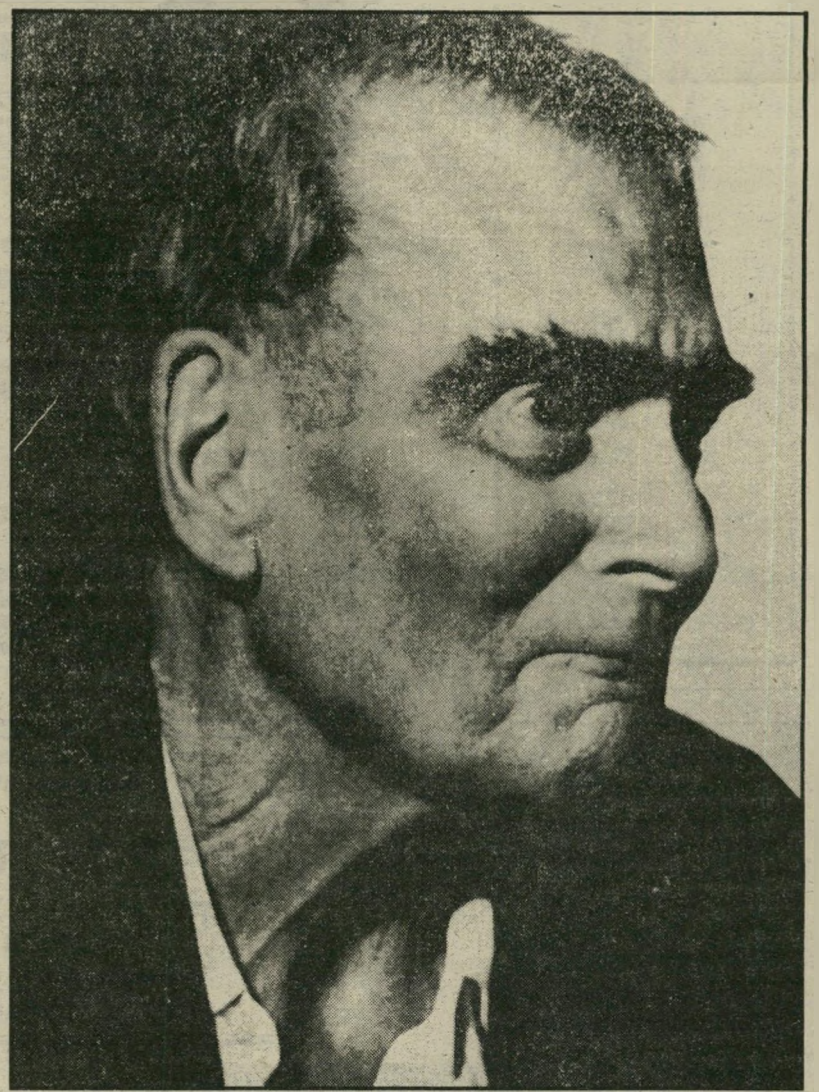
תל-אביב

צרות בג'רדן (דקל ארצות-הברית) - ארנסט (להיות או לא להיות) לוביץ טוען, שמבחינה סינרגית זהו סירטן המושלם ביותר, ומאחר שהוא נורע כבעל מגע הקסם, כדאי להיווכח כמה מדובר, זוהי אחת המהתלות האלגנטיות, הפיקחיות, המצחיקות

סינתטיה דייל בג'ופית שמימיים' כמה טיפיות סכס

והנקיות ביותר שנעשו איפעם על הכר, כל דקה היא שנינות, ואם יש מוסר השכל, הרי גם זה מפוכח: את הרומנטיקה אפשר לנצח בעזרת ראש בריא, שותף שווה-כוח ושכר בצידו.

סיר לורנס אוליבייה בתפקיד ורדולף הס אותן העניינים, אותן השפתיים

נישאר מן הצה השני של הגדה, הוא אפילו לא יודע על ההסרטה, שכן טלטונות הכלא מצנזרים כל חומר עיתונאי המגיע לידיו.

אופנה כדורי-מרץ במבחנה

מה עורפיה השם הבני הטפשי-עיינייה אין דבר בריא יותר מהצלחה ואין סיבה שלא